

N:o 141.

Af herr **P. Zimdahl**, om ändring af 5 § i förordningen angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter.

Som bekant, äro bestämmelserna om den bevillningsavgift, utländsk undersåte har att erlägga för af honom inom landet gifna dramatiska eller musikaliska och därmed jämförliga föreställningar, synnerligt otillfredsställande. Denna mening har Riksdagen vid två särskilda tillfällen också uttalat, då den, på förslag af enskilda motionärer, åren 1889 och 1903 aflät underdånig framställning till Kungl. Maj:t, att Kungl. Maj:t tacktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådana ändrade bestämmelser rörande de i § 5 af gällande förordning angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter stadgade bevillningsavgifter af utlänningar för konserter eller dramatiska och andra föreställningar, att dessa avgifter komme att utgå med ett i förhållande till den inkomst, föreställningen gäfvе, skäligt belopp.

Med anledning af den första af de här nämnda skrivelserna utarbetades inom kungl. finansdepartementet två särskilda förslag till ändrade bestämmelser angående bevillningsavgifter af utlänningar för konserter eller dramatiska och andra föreställningar m. m. Intet af dessa bägge förslag ledde emellertid till någon åtgärd från Kungl. Maj:ts sida.

Beträffande åter Riksdagens underdåniga skrifvelse år 1903 har det försports, att Kungl. Maj:ts befallningshafvande och öfverståthållareämbetet inkommit med infortrade utlåtanden i frågan. Om något vidare åtgjorts i frågan från Kungl. Maj:ts sida är mig obekant, och, att döma af herr statsrådets och chefs för kungl. finansdepartementet svar till en deputation under sistlidne december, är det ovisst, om och när en kungl. proposition i frågan kan komma att föreläggas Riksdagen.

Under tiden fortfara och tilltaga de under åratal öfverklagade missförhållandena. Den utländska artisten intager otvetydigt, i jämförelse med den inhemska, en privilegierad ställning, då ju den förstnämnde, praktiskt sedt, är befriad från skatt till stat och kommun, medan däremot den inhemske har att i skatt betala ungefär fem till åtta procent af sin årsinkomst. Det gifves en mångfald exempel på, och de upprepas dagligen, huru utländska artister i nettobehållning af en konsert eller föreställning hemföra ända till 1,000 kronor och mera, utan att härför erlagga annan bevilning än 3 kronor, om föreställningen gifves i Stockholm eller Göteborg, och 1 krona 50 öre, om den gifves i annan stad. Men huru många utländska musikkapell, eller rättare dessas ledare, intjäna icke intill 15,000 à 30,000 kronor årligen i Sverige — ensamt till ledaren — utan att härför betala ens den nyssnämnda afgiften af respektive 3 kronor och 1 krona 50 öre?

Det är tydligt, att om dessa utländska artister betalade i skatt t. ex. 10 procent af bruttoinkomsten, såsom fallet är flerstades i Norge och Danmark, statens inkomst häraf skulle blifva rätt afsevärd.

Emellertid bör frågan också ses från den synpunkten, att det gäller att skydda den inhemska konsten och inhemska konstnärer i en ojämn konkurrens mot privilegierade utlänningar, hvilka nästan kunna sägas vara af nu gällande förordning premierade. En af omkring 700 svenska musiker den 16 januari 1906 till Konungen ingifven underdånig framställning i frågan, hvilken petition jag ber att få hänvisa till, innehåller många synnerligt beaktansvärda skäl för behovet af skydd åt särskildt de svårt ställda svenska musikutöfvarne.

På grund af hvad jag sålunda anført, får jag vördsamt föreslå följande förändrade lydelse af § 5 i Kungl. Maj:ts nådiga förordning angående bevilningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter den 2 december 1892:

D. Bevilningsavgift för konsert och dramatisk eller annan föreställning, gifven af eller med biträde af utlänning.

§ 5.

Mom. 1. Vill utlänning med vederbörligt tillstånd, vare sig ensam eller med biträde af annan eller andra utlänningar, gifva offentlig föreställning, såsom konsert eller annan musikalisk tillställning, skådespel, konstrid-

ning, konståkning, kapplöpning, lindansning, akrobatiska konster, förevisande af kosmorama, panorama eller andra optiska konststycken, vaxkabinett, samlingar af djur och naturalier m. m., anställande af maskerad, bal eller andra dylika nöjen samt andra med dessa jämförliga tillställningar, hvilka genom allmän tidning; anslag eller annorledes kungöras, eller hållande af allmänt föredrag, som ej är att hänföra till andaktsöfning, föreläsning vid läroanstalt, politiskt föredrag eller föreläsning i sociala spörsmål, eller viss svensk person med biträde af en eller flere utlänningar, med eller utan inträdesavgift, gifva sådan föreställning, skall med det i mom. 8 och 9 af denna paragraf stadgade undantag bevillningsavgift för hvarje dag föreställning äger rum utgöras, på sätt här nedan närmare bestämmes.

Mom. 2. Utlänning, som i stad eller å dess område eller å landsbygden vill för egen räkning gifva föreställning, skall erlägga bevillningsavgift med belopp, utgörande tio procent af bruttoinkomsten vid föreställningen.

Mom. 3. Före den 15 mars skall polismyndighet i Stockholm till öfverståthållareämbetet och i öfriga städer samt å landsbygden till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länet insända förteckning å alla inom kommunen och länsmansdistriktet å landsbygden befintliga teatrar, cirkusbyggnader, restauranter och andra till allmänna föreställningar gemenligen upplåtna lokaler, äfvensom å de kyrkor eller andra för religiösa ändamål afsedda lokaler, där gifvande af konserter kan antagas ifrågakomma; börande förteckningen tillika upptaga fullständigt namn å innehafvare af hvarje i enskild ägo varande lokal.

Mom. 4. Med polismyndighet i stad förstås i denna paragraf poliskammare eller, där sådan ej finnes, magistrat eller i dess ställe tillsatt styrelse. Med polismyndighet å landsbygden förstås länsman eller den som innehar motsvarande befattning.

Mom. 5. Gifves föreställning å restaurant, kafé eller annat etablissement, där inträdesavgift ej uppbäres, utgår bevillningsavgiften med tio procent af det till

hvarje vid föreställningen medverkande utlänning utgående gaget.

Mom. 6. Gifves föreställning icke för utlännings egen räkning, utan i svensk persons namn med biträde af en eller flere utläningar, vare den, i hvilken namn föreställningen gifves, skyldig att för hvarje dag föreställningen äger rum erlagga den i denna paragraf stadgade bevillningsavgift.

Mom. 7. I intet fall må bevillningsavgift för föreställning, som är att hänföra till mom. 1, 2, 5 och 6 af denna paragraf, understiga belopp, beräknadt efter en krona för hvarje vid föreställningen medverkande utlänning.

Mom. 8. För föreställning, gifven uteslutande för välgörande ändamål, vare vederbörande befriad från utgörande af bevillningsavgift.

Mom. 9. Utländska positivspelare, gatsångare, musikanter, förevisare af djur eller annat samt akrobater, taskspelare och dylika, hvilka, utan att kungöra sina föreställningar, merendels drifva sitt näringsfång under bar himmel och uppbära frivillig avgift, skola för rättigheten att gifva föreställningar, som äro till mom. 1, 2, 5 och 6 af denna paragraf hänförliga, utgöra bevillningsavgift med tio kronor i månaden för hvarje person, hvilken avgift alltid beräknas för hel eller hela månader och utgår med nämnda belopp, äfven om föreställningar under samma månad gifvas å olika orter.

Mom. 10. Utlänning, som, vare sig ensam eller med biträde af annan eller andra utläningar, vill inom riket gifva offentlig föreställning, såsom konsert eller annan musikalisk tillställning, skådespel, konstridning, konstakning, kapplöpning, lindansning, akrobatiska konster, förevisande af kosmorama, panorama eller andra optiska konststycken, vaxkabinett, samlingar af djur och naturalier m. m., anställande af maskerad, bal eller dylika nöjen eller ock andra med dessa jämförliga tillställningar, hvilka genom allmän tidning, anslag eller annorledes kungöras, eller hållande af allmänt föredrag, som ej är att hänföra till andaktsöfning, föreläsning vid läroanstalt, politiskt föredrag eller föreläsning i sociala spörsmål, skall därtill söka vederbörligt tillstånd.

Enahanda skyldighet åligge svensk person, som vill med biträde af utlänning, vare sig med eller utan inträdesafgift, gifva sådan föreställning.

Tillstånd till gifvande af föreställning meddelas i Stockholm af öfverståthållareämbetet, i öfriga städer af poliskammare eller, där sådan ej finnes, af magistrat eller i dess ställe tillsatt styrelse, samt å landet af Kungl. Maj:ts befallningshafvande.

Beträdes utlänning att utan vederbörligt tillstånd gifva sådan föreställning, som här ofvan sägs, böte från och med 5 till och med 100 kronor och vare därjämte skyldig att utgifva stadgad bevillningsafgift för den eller de af honom olofligen gifna föreställningarna.

Förbrytelse mot denna förordning upptages hos polisdomstol, där särskild sådan är inrättad, men eljest hos poliskammare och, där sådan ej finnes, vid allmän domstol; och fördelas böterna lika emellan åklagaren och den kommun, där förbrytelsen blifvit begången.

I öfrigt skall i fråga om stad i tillämpliga delar lända till efterrättelse hvad i ordningsstadgan för rikets städer den 24 mars 1868, § 13, sådan denna paragraf lyder genom kungl. kungörelsen den 10 december 1886, finnes föreskrifvet.

Mom. 11. Ansökan om tillstånd till gifvande af föreställningar, som omförmälas i denna paragraf, skall innehålla dels uppgift, huruvida föreställningarna komma att kungöras eller icke, dels ock fullständiga upplysningar om föreställningens beskaffenhet, om antalet personer, som vid föreställningen skola biträda, samt om inträdesafgift eller andra afgifter vid föreställningen uppbäres, äfvensom, där ej tillstånd sökes för en följd af föreställningar å olika orter å landet, om den för föreställning afsedda lokal och ungefärliga antalet däri befintliga platser, och om antalet personer, för hvilka tillstånd sökes, samt deras namn och ålder. Är föreställning hänförlig till mom. 5 af denna paragraf, vare gifvaren eller innehafvaren af den lokal, där föreställningen gifves, tillika skyldig uppgifva storleken af det till hvarje medverkande utlänning utgående kontanta

gaget äfvensom andra förmåner, som tillkomma dem på grund af deras verksamhet inom etablissementet.

Med ledning af dessa uppgifter åligger det den myndighet, som, enligt hvad därom är särskildt stadgadt, har att pröfva ansökningen, att i utfärdadt tillståndsbevis antingen bestämma bevillningsavgiftens belopp eller ock, där avgiften efter mom. 2 anses böra beräknas medelst kontroll å biljettförsäljningen, därom meddela föreskrift.

Mom. 12. Vid inträdesbiljett till föreställning, för hvilken bevillningsavgift skall beräknas medelst kontroll å biljettförsäljningen, skall finnas fästad kupong med tryckt uppgift å biljettpriset eller om biljettens utlämnande såsom fribiljett. Kontroll å biljettförsäljningen till sådan föreställning verkställas i stad genom vederbörande polistjänstemans försorg och å landet genom länsmannens försorg med biträde af fjärdingsmannen eller för orten möjligen anställda polismän eller, vid förfall för länsmannen eller där så eljest erfordras, genom eller med biträde af särskilda utaf länsmannen för tillfället antagna personer. Kontrollant å biljettförsäljningen jämte dennes biträden åligger att infinna sig vid föreställningslokalen förr, än allmänheten därtill erhåller tillträde, och att från hvarje biljett afskilja därvid fästad kupong, hvarjämte kontrollanten, efter uppräknings af de emottagna kupongerna och med ledning af de hos biljettförsäljaren influtna medel, beräknar bruttoinkomsten.

Gifvaren af föreställning skall vid dess slut till kontrollanten aflämna skriftlig uppgift om bruttoinkomsten, hvilken denne sistnämnde tillika med egen rapport därefter öfverlämnar till kronans uppbördsman i orten; skolande, i händelse skiljaktighet förefinnes emellan uppgiften och rapporten, bevillningsavgiften beräknas efter den högst uppgifna bruttoinkomsten.

Mom. 13. Af bevillningsavgift, som i mom. 1, 2, 5 och 6 omförmäles, tillfaller ena hälften kronan och ena hälften den kommun, inom hvilken föreställning gifvits, hvaremot bevillningsavgift efter mom. 9 odelad tillfaller kronan.

Mom. 14. Till kontroll därå, att ifrågavarande avgift blifvit behörigen erlagd, åligger det i stad fiskal och

i köping och på landsbygden länsman eller den som innehar motsvarande befattning, att efter hvarje halft års utgång till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länet skriftligen uppgifva, huru många föreställningar af förevarande beskaffenhet därstädes blifvit under tiden gifna, med angifvande tillika i fråga om stad af dels den lokal, som för hvarje föreställning användts, och dels namnen å den person, som gifvit föreställningen, eller, om någon föreställning ej förekommit, det likaledes anmäla; och skola uppbördsmännen inom januari månads utgång det påföljande året till Kungl. Maj:ts befallningshafvande insända redovisning för de under det sist förflutna året influtna afgifter af ifrågavarande slag, därvid, såvidt föreställningarna gifvits i stad eller å dess område, böra bifogas de uppbördsmännen, enligt hvad i mom. 10 omförmäles, tillhandakomna uppgifter; skolan dessa redovisningar jämte de i detta mom. nämnda uppgifter åtfölja kronoräkenskaperna, då de till kammarrätten insändas.

Stockholm den 26 januari 1907.

P. Zimdahl.